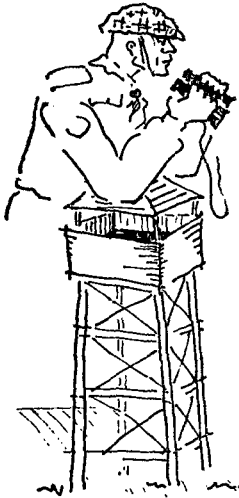


התקפה בשיטת ההסתננות

(מנסות, הערות, שכלולים, חפקידים-על-הפרק)



בכדי שאימון גייסות למלחמה יהא תמיד מכוון לתכליתו, ומשיגה, יש לקיים שני תנאים:

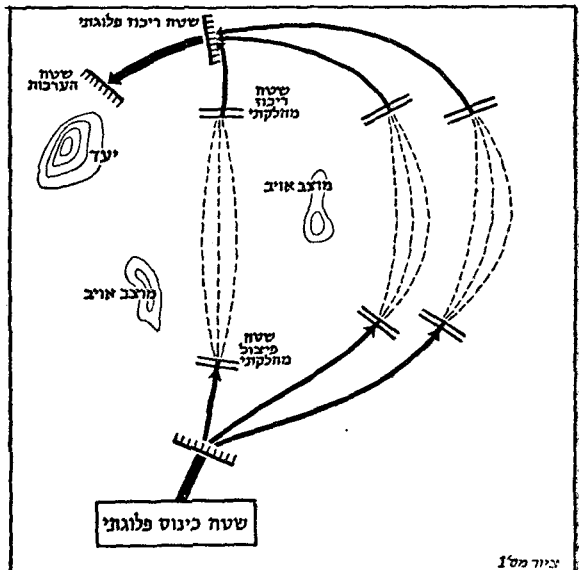
לראות את התמורות ואפיקי ההתפתחות, באורחי המלחמה ובאמצעה. להטוות בהתמדה דרכים ודפוסיים לאימון אשר יהלמו את ממשות הקרב ויעלו תשובות לתביעותיו.

כאחת המגמות להתפתחות דינמית בדרכי הקרב בזמננו — אשר בקוריאנה ואף בהודו טין הופכת כבר מציאות — יש לדאות את ההתקפה באורחי ההסתננות.

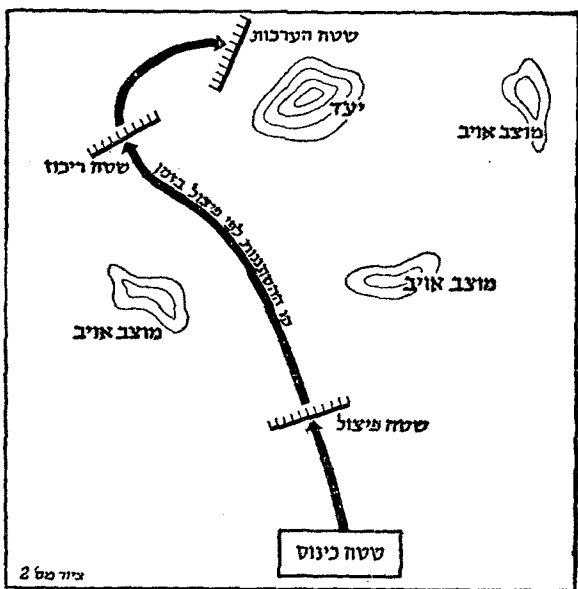
כות (במידה פחותה נודמנו מצבי "תיקו" — לפרקי זמן קצרים יותר — אף במלחמת-העולם השניה). סימנים לאיבון מחודש, מעין הנ"ל, של שדה-הקרב נתגלו עתה ב"עיצוב הקוים" שבמלחמת קוריאה. כי אש התוקפים, במצבים כאלה, אינה משיגה את "ניטרול" המגינים ושיתוקם, ואינה מונעת מהם ללו את הפעלת אשם-הם, העשויה לבלום את ההתקפה ולשבור את ההסתערות. נשק-אש מטונח-היטב ומדויק מאפשר למגן פגיעה בגופים מרוכזים הנעים להתקפה — ומאפשר שיבוש ההתקפה בהקי דם. לעומת זאת, הרי שדה-הקרב ה"ריק" — זה אשר כאילו נעלם המתגונן מתוכו — המוסה-היטב בעמדותיו ש"נתחבאו" בשטח, ורק אשו מורגשת, מקשה על איתור מערכו המדויק של האויב. שדה-הקרב זה אינו מאפשר הכנה יסודית של התקפה ובחירת צירי-ההתקדמות בטוחים למסעי-ההתקרבות. התקפות הנערכות במצב כזה — נכשלות תכור פות על אף המאמצים המושקעים בהן; ואף כאשר הן מצליחות — מושגת הקרעה בקרבנות כה רבים עד שכדאיותו של ההישג יש והיא מוטלת בספק. סימנים להתפתחותו של אורח-החימה המנסה למצוא מוצא ממצבים כאלה ניכרו במלחמת-קוריאה ב-1950 — ב-1951 בצד הכוחות הצפוניים — וביחוד הסיניים — שנהגו להפעיל יחידות שלמות בהתקפה באורחי ההסתננות. אכן, המונח "הסתננות" אינו חדש במי לון הצבאי ולא יקשה למצוא דוגמאות של שימוש בהסתננות להשגת משימות בקנה-מידה מצומצם כבר במלחמות העבר. אולם ההפעלה של יחידות שלמות לביצוע הסתננות באורח שיטתי היא חידושה של מלחמת-העולם הראשונה, בשלב המסיים שלה, כאשר הוטלו באורח זה להתקדמות

קיים יחס של מעין "התחרות" בין שתי צורות הקרב: "הגנה" ו"התקפה"; והוא הגורם, בהכרח, לפיתוחה של כל אחת משתיים אלו, ולשינויים מתמידים המתבצעים ב"דילוגים" הדדיים. כשם שהגנה חייבת לעמוד בפני אורחות-ההתקפה חדשות — כן חייבת ההתקפה לעשות להשגת מטרתה-היא על אף העובדה שההגנה תוכננה לענות על כל האפשרות יות שניאו לה כפתוחות בפני התוקף.

מלחמות או מערכות הנמשכות זמן רב עלולות לגרום ל"ניטרול" הדדי של שתי צורות-קרב אלה — ול"איבון" שדה-הקרב. דוגמאות לכך נמצאו לרוב במלחמת-העולם הראשונה, בה נתגבשה מלחמת-עמדות, ללא שינוי החזית במשך תקופות ארוך



ציון מס' 1



ציור מס' 2

גדודים, רגימנטים ודיביזיות, במסע-התנופה הגרמני שנפתח במרס 1918. נקל להבין כי מעשה מעין-זה מצריך רמה גבוהה של אימון ורוח-גייסות של החיילים והפיקוד, תכנון מדויק, וגמישות בארגון ובביצוע.

התקפה באורח-ההסתננות שונה מדרכי-התקפה אחרות בראש וראשונה במה שנוגע למסע-התקרבות. מסע ההתקרבות — הוא אתה מנקודות-התורפה של ההתקפה; ופגיעה בשלב זה בכוחות הנעים להתקפה, עלולה על-נקלה לשבור את תכנית ההתקפה כולה ולבטלה. כבר בחירת הדרך למסע-ההתקרבות אינה מן הדברים הקלים, בשל הסיבות שפורטו לעיל; והכוח התוקף עלול להסתבך בקרב מפתיע, בעודו רחוק מן היעד. מהותה של התקפה באורח-ההסתננות היא בכך, כי כל הכוח התוקף, או חלק ניכר ממנו עובר דרך ה"סדקים" שבמערך האויב — וחודר לעומקו ולערפו — במפוצל; והוא מתרכז ב"שטח-היערכות" לאחר שכבר עבר את "קו החזית" — או שביצע את עצם התקפתו פלגות-פלגות, תוך היעזרות בעתודות, המגיעות צתה אל מקומות-הקרב.

ה"פיצול" ניתן לביצוע בצורות שונות, המתחלקות לשתי קבוצות ראשיות:

(א) הכוח-התוקף, מתפצל לגופים קטנים יותר ויותר ככל שהוא מתקרב אל קו-החזית; עובר את הקו לפי "צירים" מקבילים; לאחר-מכן מתרכז במפגשים קבועים-מראש — ונע להיערכות (ציור מס. 1).

(ב) הכוח-התוקף נע אל שטח הפיצול ומשם מסתנן פלגות-פלגות, בזר-אחר-זו, בציר אחד, או במספר צירים מצומצם, כשה"מרחקים" בין הפלגות נקבעים על ידי רוח-הזמן שביניהן. (ציור מס. 2).

הצורה השניה של ביצוע ההסתננות מאריכה את משך מסע ההתקרבות במידה ניכרת; אך היא מאפשרת נקיטה באורח-ההסתננות אף בקרו-חזית אויב רצוף יחסית, אשר אפשרויות המעבר דרכו, ללא-היתקלות בריב, מועטות.

מכל-מקום, הקרבות בקוריאה ובהודו-סין גם יחד, מלמדים שאין הצורה האחת עדיפה של השניה בכל תנאי, יש, על-כן, מדי-פעם לקבוע את הצורה המתאימה למערך ההגנה של האויב ובצורה זו לחדור.

תנאים מוקדמים להצלחה בחדירת-ההסתננות הם: (א) תכנון מדוקדק: קביעה מחושבת וברור-רה של מפגשים; ניצול מלא של חומרי-המדיעין שניתן לרכוז.

(ב) לימוד השטח, תוך היעזרות בכל האמצעים: מפות, תצלומי-אוויר, תצפית על השטח, סיורים מוקדמים של מפקדים וחדירות-ליליות של סיירים. יש לאפשר למספר מכסימלי של קצינים ומש"קים לצפות ולסייר באופן יסודי את השטח ואת נתיבי-התנועה המשוערים (בתנאי שלא תפגע אפשרות-ההפתעה).

(ג) מהירות החדירה, זו חשובה במיוחד במצבי ההסתננות בציר אחד, וניתן להשיגה על ידי אימון רב והכרת-שטח יסודית. שני תנאים חיוניים לכך: הימנעות מסירבול (בתכנון, בציוד וכ"ו) — והכנות-מוקדמות כאלו שתאפשרנה את ביצוע הפעולה בלילה אחד.

(ד) גמישות ויזמה. אין סוף למצבים הבלתי-צפויים שמפקדי הכוחות המסתננים עלולים לעמוד בפניהם. יש על-כן להכין את הפעולה במדויק, ולתדרך את מפקדי-המשנה אף לקראת פרטים קטנים ביותר, אך יש לזכור — ולהדגיש — את הצורך בתושיה, וכן את זכות מפקדי-המשנה להכנסת שינויים בדרך ביצוע משימותיהם, במסגרת הכללית, בהתאם למצב.

✱

האימון לקראת התקפות-ההסתננות חייב להדגיש את הנקודות הבאות:

(א) רמת-פרט מעולה, את זו ניתן להשיג על ידי: תרגילי התמצאות; גילוי התגנבות-יחידים ביום ובלילה; פיתוח היכולת לתגובה-המהירה, בהתאם למצב.

כשההסתננות מתבצעת "על ציר אחד" — חייבת הפלגה הנעה בראש להציב תחנות-ביקורת, אשר תדנחנה למפקדת הפעולה, לפרקים, עד למעבר הפלגה האחרונה.

✱

אורחי הפעלת גייסות אינם נוצרים אלא מתפתחים. הצורך בבדיקה מחודשת של אורח מסע-ההתקרבות — והשינוי בו — גובר והולך, החי דוש הרב שבהתקפות לפי אורח-ההסתננות עלול לעורר ספקנות מרובה ואף חוסר רצון לבחינה חיונית למעשה. עליכן יש לזכור את הצורך הדחוף, הקיים בכל הצבאות בתקופתנו, בחיפוש דרכים חדשות, לטקטיקת-רגלים תוקפנית — ולא לפחד אף מפני "הבלתי-רגיל".

באמצעות מסלולי-ירייה; רמה גבוהה של הסנאה אישית; פיתוח התושיה; טיפוח היכולת, "להסדר" בחייה-שדה, באמצעות מסעות ותרגילי-חוליות.

(ב) עצמאות מפקדי-המשנה אותה יש להשיג על ידי אימון רב במסגרות הקטנות, היכרות מתודקת בין המפקד והחיילים ופיתוח האימון-ההדדי ביניהם. אימון בהולכת קבוצות "מסתננות" וב-התמצאות לפי מפה תרגול בתפקידים עצמאיים, בהם חסר קשר עם מפקדה גבוהה יותר.

(ג) דרכי שליטה. במצבי הסתננות נעדרת האפשרות לשמור על דרכי שליטה מקובלות. בשלב ההסתננות צריכים הקשר והשליטה להתבסס על תיאום-זמנים; ובמקרים מעטים — על סימנים מוסכמים. תשומת לב מיוחדת יש להסב לאבטחת נקודות-המפגש, ולקביעת אורח הכניסה אליהן.

ז ר ט ר ת

ציר-מלחמה

● חלק מתוכנית-המגן הנורית בגית הנו חיוק מבנה כפינות ציר-הסוחר (בעיקר במה שנוגע לסיפונים) כדי לאפשר הצבת תותחים במקרה של מלחמה (הכונה, בראש וראשונה, לכלים נגד-מטוסיים ונגד-צוילתיים). עד כה הוקדו 670 ספינות-סוחר — והוצאות נפרעו ע"י בעליהן.

● בכמה מספינות-הסוחר האמריקאיות החדשות (של חברת-ספנות אחת) תיוצר האפשרות להצבת סידורי-הטלה לטורפדות — צורת התנוונות (כפני צוללות) שהנה בגדר חידוש מוחלט לגבי אניות-סוחר. ולא זו בלבד, אלא שיש סימנים לכך שטורפדות אלו יהיו דוקא מן הסוג החדש ביותר: בעלי "תחבולות לבקשת-המטרה". אותה חברה מרניעה גם על כך, כי באניותיה החדשות תותקנה חלקות-סיפון מחוקות, לצורך הצבת תותחי-מגן, וכן שיש מיוחד שממנו ניתן יהיה להליקוש סד להמריא לצורך תצפית-בפני צוללות. על שטח זה יוכל גם לנתות בשובר.

חיל-אוויר

● מגמת התפתחותו של חיל-האוויר הדני אוסטינית, למדינה קטנה המשליכה את יתבה על סידורי-ברית. בכלל-המטוסים שלה, שמנה ב-1952 כ-250 כלי-טיס (סי-לונים וכווניים), כלולות 7 טייסות קרב יומיות, ואחת — לילית; אולם אין בו יחידות מפציצים — כי, כנראה, אין דניה מביאה בחשבון אפשרות של מלחמות "מקומיות" מוגבלות, בין ידיבים שיהיו פחות-ארויחר. בנייתו משקל" (לפי נוסח-מתארגן).

● בבריטניה טופחה קטפולטת-מטוסים משוכללת, מופעלת-קייטור, העשויה להשפיע על אורית מלהמה-מטוסית בים. טוענים, כי היא תאפשר להטיל-לאוויר מנרשאות-מטוסים אף את הכבדים שבמטוסים. כן היא תבטל את הצורך להפנות את האניה בכיוון הרוח מדי, "העיפה" מטוסים.

● אף איטליה בכונות מ-סרטיסילון, מטוס-הקרוב (והאימון) הוד-מושבי G-80 טס כמעט 900 ק"מ לשעה, מטפס במשך 4 דקות לערך לגובה של 6,000 מטר, ו-ר"קעו" (ר"קע — Ceiling) — 15 ק"מ. ידיעה זו יש לראות על רקע מגמת איטליה להגדיל את חיל-האוויר שלה עד כדי 3,000 מטוס.

חיל-צבא

● אופינית ל"רח-הזמן" הוראת מיניסטריין-ההגנה הדני למקרה של פלישת-פחאום: על היחידות שהותקפו — להשיב-מלחמה מידית, מבלי לחכות לפקודות ואף מבלי לנסות לנדאן אף כשאין ירדעות על הכרות-מלהמה כלשהי. כל התקפה על שטחי דנמרק — כמות כפקודת-גיוס אבטומטית לחיבי גיוס-כללי, ופקודת-התכנסות ל"משמר-הארץ". ניכרת השפעת לקח פלישת הגרמנים ב-1940.

● חוך הסתגלות לתנאי הארץ ההררית-היערית טיפח צבא-נורבגיה "שחנע" (משכיר) אלחוט מיטלטל קל, מעין מ.ק. 555 האמריקאי). ה"שחנע" הנורבגי — גדלו כמימיה גדולה, משקלו 2½ ק"ג בלבד. טוח פעולתו התקין — מ-1½ ק"מ ועד ל-10 ק"מ. בתנאים נוחים יש והוא נשמע כדי 100 ק"מ. אונותיו נחבשות בדרך מה לכובע ואת המקרופון ניתן להחביא בתוך כפפה סרוגה.